

ВПЛИВ КОМУНІКАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ НА СИСТЕМУ ПРИЙНЯТТЯ ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Сухорукова Анна Леонідівна,

к. н. з держ. упр., ст. викладач кафедри менеджменту та маркетингу

Миколаївського національного аграрного університету

Сьогодні інформаційно-комунікативна взаємодія перетворюється на важливу управлінську функцію в усіх сферах життєдіяльності, зокрема і в системі публічного управління. Особливого значення набуває проблема встановлення ефективного зворотного зв'язку між органами влади і громадськістю, управління громадською думкою, створення позитивного іміджу органу влади.

Комунікативна діяльність у державному управлінні полягає у здійсненні інформаційних обмінів, спрямованих на виконання функцій державного управління, і забезпечується комунікативною підсистемою державного управління [2]. На сьогоднішній день, основними формами залучення громадськості до процесу прийняття державних рішень, що використовуються сучасною українською владою, є такі: громадські слухання; відкриті бюджетні слухання як їх складова; так звана «гаряча телефонна лінія» – відповіді посадовців на запитання громадян по телефону [1]; соціологічні дослідження та спостереження (опитування, анкетування, контент-аналіз інформаційних матеріалів, фокус-групи). Вивчення громадської думки здійснюється шляхом: запровадження спеціальних рубрик у друкованих та електронних ЗМІ; проведення експрес-аналізу коментарів, відгуків, інтерв'ю, інших матеріалів у пресі, на радіо, телебаченні для визначення позиції різних соціальних груп; опрацювання та узагальнення висловлених у зверненнях громадян зауважень і пропозицій; проведення аналізу цільової інформації, що надходить до спеціальних скриньок [3].

Одним з дієвих інструментів отримання соціальної інформації про події, факти, явища соціальної реальності шляхом використання всесвітньої мережі Інтернет у стислі строки і з мінімальними затратами є Інтернет-опитування. Організація і проведення таких опитувань дозволяє органам державної влади приймати правильні і своєчасні рішення і посилити у громадян відчуття зацікавленості влади у їхніх підходах, поглядах та ставленнях. Варто зауважити, що не прозорими для громадськості залишаються мета, цілі та строки проведення таких опитувань, ступінь врахування результатів у остаточному управлінському рішенні. Тому, постає необхідність в удосконаленні методики проведення, оприлюднення та визначення ефективності результатів Інтернет-опитувань. Водночас потрібно здійснювати заходи щодо створення баз респондентів і стимулювання користувачів до участі у таких опитуваннях (запрошення на публічні заходи, е-розсилка інформаційних матеріалів, залучення до навчання тощо).

Не зважаючи на те, що існує правове забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики, державні структури демонструють неготовність враховувати думку громадськості при розробленні державних рішень. Інформація, яку влада доносить до громадянського суспільства часто є декларативною, а не конкретною. Відтак, державно-управлінські рішення не завжди відповідають проблемам та очікуванням громадян.

Безперечно, модернізація комунікативної діяльності органів державного управління у сучасних умовах потребує вирішення проблем організаційного, соціального та техніко-технологічного характеру. Зокрема, з метою вдосконалення комунікативної діяльності органів державного управління у сучасних умовах найбільш доцільно розвивати на регіональному та місцевому рівнях такі напрями: забезпечення відкритості та прозорості діяльності органів місцевого самоврядування шляхом більш повного залучення громадськості до обговорення широкого кола питань; розвиток інструментів електронної демократії задля створення оптимальних умов планування розвитку громад;

удосконалення інформаційного забезпечення сталого соціально-економічного розвитку громад (міст, селищ, сіл): екологія, освіта, соціальний захист тощо; використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій під час надання публічних послуг громадянам і організаціям у різних сферах діяльності; удосконалення підходів до використання комунікативного потенціалу офіційних веб-сайтів органів місцевого самоврядування; створення інтерактивних сервісів для розширення участі громадян у вирішенні суспільно значущих справ на регіональному та місцевому рівнях, у тому числі шляхом використання методів маркетингового аналізу цільової аудиторії; упровадження та розвиток сучасних інструментів взаємодії органів державного управління та зацікавлених груп на місцевому та регіональному рівнях на основі використання сучасних форм і засобів комунікації, у тому числі соціальних мереж; розширення участі громадськості у комунікативній взаємодії з органами місцевого самоврядування за рахунок реалізації навчальних програм для громадян у сфері використання інформаційно-комунікаційних технологій.

Таким чином, громадськість має стати активним, а не пасивним суб'єктом комунікативної політики. Для органів державного управління надзвичайно важливою складовою комунікативної діяльності має бути зворотний зв'язок та перехід від одностороннього інформування громадян про дії влади до двосторонньої комунікації «громадянське суспільство – державний орган – громадянське суспільство».

Список використаних джерел

1. Взаємодія органів державної влади з громадськістю: теорія та практика державного управління: монографія / А.О. Дегтяр, А.В. Халецький, С.В. Белай. Донецьк: Видавництво «Донбас», ООО «РА Ваш імідж», 2012. 415 с.
2. Куйбіда В. С. Цифрове врядування в Україні: базові дефініції понятійно-категоріального апарату. Вісник Національної академії державного управління при Президентіві України. Державне управління. 2018. №1. С. 5–11.
3. Лукін С. Сучасні аспекти цифровізації публічних просторів. Аспекти публічного управління. 2020. Том 8. Спецвипуск №1. С. 91–93.